

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

NK-N.4131.39.8.2014.JB

pan Burmistrz Kazimierz Potyła
PiPDC o rozmożnic
14.05.2014
[Signature]

Wrocław, dnia 2 maja 2014 r.

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miejskiej w Jelczu – Laskowicach Nr XLV.336.2014 z dnia 28 marca 2014 roku w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Jelcz - Laskowice w 2014 roku.

UZASADNIENIE

Rada Miejska w Jelczu – Laskowicach na sesji w dniu 28 marca 2014 r. podjęła uchwałę Nr XLV.336.2014 w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Jelcz - Laskowice w 2014 roku.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do Organu Nadzoru dnia 4 kwietnia 2014 r.

W toku badania legalności uchwały organ nadzoru stwierdził, że załącznik do przedmiotowej uchwały tj. Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Jelcz – Laskowice w 2014 roku został podjęty z istotnym naruszeniem 11a ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (tekst jednolity Dz. U. z 2013, poz. 856) w zw. z art. 7 Konstytucji RP z dnia (Dz. U. z 1997, Nr 78, poz. 483), a mianowicie program ten nie określa sposobu wydatkowania środków finansowych przeznaczonych na jego realizację.

Ponadto, organ nadzoru stwierdził, że:

- §2 pkt 5 we fragmencie „ds. rolnictwa w Urzędzie”, §3 pkt 3 załącznika do uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. 30 ust. 1, art. 30 ust. 2 pkt 2 oraz 33 ust. 2 i art. 33 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym,
- §6 ust. 2 Programu został podjęty z istotnym naruszeniem art. 11a ust. 2 pkt 1 oraz ust. 4 ustawy o ochronie zwierząt, a także §5 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Spraw wewnętrznych i Administracji z dnia 26 sierpnia 1998 r. w sprawie zasad i warunków wyłapywania bezdomnych zwierząt,
- §9 załącznika do uchwały został podjęty z istotnym naruszeniem art. art. 11a ust. 2 pkt 2 i pkt 4 ustawy o ochronie zwierząt,
- §13 Programu został podjęty z istotnym naruszeniem art. 11a ust. 2 pkt 8 ustawy o ochronie zwierząt.

Podstawę prawną do podjęcia przedmiotowej uchwały stanowi art. 11a ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt. Zgodnie z jego treścią rada gminy wypełniając obowiązek, o którym mowa w art. 11 ust. 1, określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Artykuł 11 ust. 2 wskazuje natomiast elementy przedmiotowe Programu. Zgodnie z jego treścią program obejmuje:

- 1) zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt;
- 2) opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie;
- 3) odławianie bezdomnych zwierząt;
- 4) obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt;
- 5) poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt;
- 6) usypianie ślepych miotów;
- 7) wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich;

BIURO
RADY MIEJSKIEJ
w Jelczu-Laskowicach

NBR. 1635.2014
04.05.2014r.
L. Pasternak

8) zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt.

Jednocześnie w art. 11a ust. 5 Ustawy postanowiono, że program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt zawiera wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków.

Norma art. 11a ust. 7 ustawy zobowiązuje ponadto aby projekt programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt najpóźniej do dnia 1 lutego został przedłożony do zaopiniowania:

- właściwemu powiatowemu lekarzowi weterynarii,
- organizacjom społecznym, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt działających na obszarze gminy,
- dzierżawcom lub zarządcom obwodów łowieckich, działających na obszarze gminy.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, że ustawa wprowadza ściśle określone wymogi zarówno co do treści programu, jak również szczegółową procedurę jego podjęcia.

Analiza przedmiotowej uchwały wskazuje, że Rada nie określiła w Programie sposobu wydatkowania środków przeznaczonych na realizację Programu. Oznacza to, że Program nie wypełnia w sposób kompleksowy zakresu regulacji określonego w upoważnieniu ustawowym, co stanowi istotne naruszenie prawa, a mianowicie art. 11a ust. 5 ustawy o ochronie zwierząt i uzasadnia stwierdzenie nieważności uchwały.

Stosownie do treści art. 11a ust. 5 ustawy program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt zawiera wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków. Powyższy przepis ustawy określa jeden z obligatoryjnych elementów treściowych aktu wykonawczego (nie może zatem zostać pominięty), determinując tym samym treść uchwały w sprawie programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt.

Przedmiotowy Program nie zawiera postanowień regulujących sposób wydatkowania środków finansowych przeznaczonych na realizację Programu. Rada wskazuje jedynie wysokość tych środków (§14 Programu). Sposobu wydatkowania środków nie stanowią również następujące postanowienia Programu: 1) Gmina pokrywa koszty zabiegu sterylizacji lub kastracji na podstawie wystawionego przez zakład leczniczy dla zwierząt rachunku (faktury) (§9 ust. 2 pkt 3 Programu), 2) Gmina dokonuje zapłaty kosztów zabiegu bezpośrednio lekarzowi weterynarii zgodnie z warunkami określonymi w umowie, o której mowa w pkt 2, na podstawie wystawionego rachunku (faktury) (§11 ust. 2 pkt 3).

Zapisy te nie określają w żaden sposób sposobu wydatkowania środków przeznaczonych na realizację programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. W ocenie Organu Nadzoru zapisy te stanowią o sposobie rozliczania się Gminy z podmiotem wykonującym określoną w umowie usługę.

Pod pojęciem „sposobu wydatkowania środków” należy rozumieć określenie sposobu wydawania funduszy przeznaczonych na realizację programu, wskazanie, jak rozdysponowana będzie ta kwota w odniesieniu do poszczególnych zadań. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 3 grudnia 2013 r. (sygn. akt II SA/Kr 852/13, dostępny w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych) postanowienia programu tak co do jego zakresu i podmiotów realizujących określone w nim zadania oraz co do sposobu wydatkowania środków finansowych przeznaczonych na realizację programu są postanowieniami wzajemnie uwarunkowanymi, winny być kompleksowe i spójne. Ponadto wskazać należy, że choć program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt jest aktem kierownictwa wewnętrznego, jest uchwałą kierunkową i zadaniową, to jednak program taki powinien zawierać postanowienia wskazujące konkretne kierunki działania dla organu wykonawczego gminy (vide: wyrok z dnia 17 grudnia 2013 roku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu sygn. akt II SA/Wr 774/13).

Podjętą uchwałę w przedmiocie programu opieki nad bezdomnymi zwierzętami i zapobiegania bezdomności zwierząt, organ stanowiący gminy nie może pominąć żadnego z elementów wskazanych w przepisach art. 11a ust. 2 i ust. 5 ustawy o ochronie zwierząt. Rada zobowiązana jest bowiem do kompleksowej realizacji upoważnienia ustawowego, której efektem jest Program zawierający wszystkie elementy przedmiotowe wyrażone w art. 11a ust. 2 oraz ust. 5 ustawy o ochronie zwierząt. Niewyczerpanie zakresu przedmiotowego przekazanego przez ustawodawcę do uregulowania w drodze uchwały skutkuje zaś istotnym naruszeniem prawa (zob. wyrok

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 3 października 2011 r. – sygn. akt II SA/Op 300/11).

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, że Rada Miejska Jelcz – Laskowice nie uregulowała zakresu spraw przekazanej jej przez ustawodawcę.

Wskazać należy, że brak regulacji obligatoryjnych elementów, wynikających z upoważnienia ustawowego stanowi naruszenie przepisów ustawy, a tym samym istotne naruszenie przepisów prawa. Jak stanowi art. 7 Konstytucji: Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Każdorazowo niekompletne wypełnienie kompetencji do podejmowania uchwał powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały. Takie stanowisko organu nadzoru potwierdza także wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 14 kwietnia 2000 r. we Wrocławiu: Opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (I SA/Wr 1798/99, Lex nr 49428).

Zgodnie z § 119 ust. 1 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2002 r. Nr 100, poz. 908) na podstawie jednego upoważnienia ustawowego wydaje się jedno rozporządzenie, które wyczerpująco reguluje sprawy przekazane do unormowania w tym upoważnieniu. Z kolei § 141 załącznika do rozporządzenia stanowi, że: Do projektów uchwał i zarządzeń stosuje się odpowiednio zasady wyrażone w dziale V, z wyjątkiem § 132, w dziale II oraz w dziale I rozdziały 2-7, o ile zasady zawarte w niniejszym dziale nie stanowią inaczej. Oznacza to, że podejmując uchwałę w sprawie programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt, Rada była obowiązana do wyczerpującego uregulowania wszystkich spraw przekazanych jej do unormowania w upoważnieniu zawartym w art. 11a ust. 2 i 5 ustawy o ochronie zwierząt.

Powyższe argumenty uzasadniają stwierdzenie nieważności badanej uchwały w całości.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że §3 Programu Rada postanowiła, że „Koordynatorem niniejszego programu jest Burmistrz, natomiast realizatorem są: 1) samodzielne stanowiska, 2) Zakład Gospodarki Komunalnej, 3) Policja, 4) schroniska dla zwierząt, 5) organizacje pozarządowe, których celem statutowym jest ochrona zwierząt. W §2 pkt 5 Programu skonkretyzowano pojęcie samodzielnego stanowiska wskazując, że należy przez to rozumieć pracowników ZGK i samodzielne stanowisko ds. rolnictwa w Urzędzie.

W tym miejscu wskazać należy, że wójt jest wykonawcą uchwał podjętych przez radę gminy (art. 30 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym), do wójta należy również określanie sposobu wykonywania uchwał (art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym).

Rada Miejska, wskazując jako realizatorów programu: samodzielne stanowisko ds. rolnictwa oraz Policję przekroczyła zakres udzielonego jej upoważnienia oraz wkroczyła w sferę uprawnień Burmistrza, co należy uznać za istotne naruszenie prawa.

Podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie gminy i powierzenie jej wykonania Burmistrzowi, otwiera dopiero drogę dla organu wykonawczego do podjęcia działań faktycznych i prawnych zmierzających do doprowadzenia do wykonania tej uchwały. Można w tym miejscu dodać, że ważne jest aby uchwała rady gminy zawierała zapisy wskazujące kierunek działania organu wykonawczego gminy, które ma na celu doprowadzenie do wykonania takiej uchwały. Określenie sposobu wykonania uchwały jest pierwszym etapem jej wykonania obejmującym wskazanie środków finansowych koniecznych do wykonania uchwały, ustalenie sposobu jej realizacji oraz wyznaczenie osób odpowiedzialnych za wykonanie całości lub części zadań wynikających z uchwały (vide: wyrok WSA w Kielcach z dnia 8 listopada 2011 r., sygn. akt II SA/Ke 567/11).

Wskazać również należy, że zgodnie z art. 33 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym organizację i zasady funkcjonowania urzędu gminy określa regulamin organizacyjny, nadany przez wójta w drodze zarządzenia. Z kolei według art. 33 ust. 3 ustawy wójt (burmistrz, prezydent miasta) jest kierownikiem urzędu gminy, a ust. 5 tego przepisu, że jest on zwierzchnikiem służbowym pracowników urzędu. Zatem do kompetencji wójta należy zlecenie poszczególnym komórkom organizacyjnym urzędu określonych zadań.

Zatem to Burmistrz Gminy Jelcz – Laskowice jest organem właściwym do określenia sposobu wykonywania uchwały oraz zlecenia określonym komórkom organizacyjnym zadań zmierzających do

realizacji Programu. Z tego względu §2 pkt 5 we wskazanym fragmencie uznać należy za podjęty z istotnym naruszeniem prawa.

Gdy zaś chodzi o wskazanie Policji jako realizatora Programu to wskazać należy, że zgodnie z ustawą z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687 ze zm.), Policja jako umundurowana i uzbrojona formacja ma służyć społeczeństwu i jest przeznaczona do ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz do utrzymywania bezpieczeństwa i porządku publicznego. Jej podstawowe zadania wyznacza art. 1 ust. 2 wspomnianej ustawy. W granicach swych zadań Policja w celu rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw i wykroczeń wykonuje czynności: operacyjno-rozpoznawcze, dochodzeniowo-śledcze i administracyjno-porządkowe (art. 14 ust. 1 ustawy o Policji). Policja wykonuje również czynności na polecenie sądu, prokuratora, organów administracji państwowej i samorządu terytorialnego w zakresie, w jakim obowiązek ten został określony w odrębnych ustawach (art. 14 ust. 2 ustawy o Policji).

Z powyższego wynika, że to ustawy określają zakres działań Policji. Wskazują one również jakie organy i w jakim zakresie mogą żądać od tej formacji podejmowania określonych czynności. Niewątpliwie odnosi się to do organów samorządu terytorialnego ale tylko w sytuacjach ściśle określonych w ustawach. Tymczasem przepisy, w oparciu o które została podjęta niniejsza uchwała, nie przewidują możliwości nakładania na Policję dodatkowych obowiązków, modyfikowania postanowień ustawy, czy nawet powtarzania przepisów ustawy w tym zakresie. Niewątpliwie Policja stoi na straży przestrzegania prawa i egzekwuje realizację prawnych obowiązków, w tym tych określonych w ustawie o ochronie zwierząt, ale czynić to może jedynie w zakresie wyznaczonym przez akty prawa rangi ustawowej (zob. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu we Wrocławiu z dnia 22 października 2013 r. sygn. akt II SA/Wr 478/13).

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że §2 pkt 5 we fragmencie „ds. rolnictwa w Urzędzie” §3 pkt 3 Programu został podjęty z istotnym naruszeniem art. 30 ust. 1, art. 30 ust. 2 pkt 2 oraz 33 ust. 2 i art. 33 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym.

Mocą §6 ust. 2 Programu w przypadku odławiania bezdomnych zwierząt przez służby komunalne ZGK- zwierzęta zostaną przewiezione i umieszczone na terenie bazy Zakładu Gospodarki Komunalnej przy ul. Techników w Jelczu – Laskowicach, gdzie będą przebywać do czasu znalezienia nowego opiekuna, a w przypadku nie znalezienia opiekuna będą wywożone do schroniska dla zwierząt tj. Schronisko Dla Bezdomnych Zwierząt AZYL, 58-200 Dzierżoniów, ul. Brzegowa.

Stosownie do treści art. 11a ust. 2 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt Program obejmuje zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt. Zatem zasadą jest, że zwierzę po jego odłowieniu powinno zostać przekazane do schroniska. Niedopuszczalne jest przetrzymywanie odłowionych zwierząt w miejscu innym niż schronisko. W tym miejscu wskazać należy, że §5 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Spraw wewnętrznych i Administracji z dnia 26 sierpnia 1998 r. w sprawie zasad i warunków wyłapywania bezdomnych zwierząt, przewiduje przetrzymywanie zwierząt odłowionych w miejscu innym niż Schronisko, jednakże do czasu jego przewiezienia do schroniska dla zwierząt bezdomnych. Jest to zatem rozwiązanie tymczasowe. Niedopuszczalne jest przetrzymywanie odłowionego zwierzęcia w innym miejscu niż schronisko przez dłuższy okres czasu. W przedmiotowym Programie postanowiono, że zwierzę takie może przebywać na terenie bazy Zakładu Gospodarki Komunalnej do czasu znalezienia dla niego nowego opiekuna. Dopiero w przypadku nie znalezienia opiekuna zwierzę takie zostanie przewiezione do schroniska. W ocenie Organu Nadzoru to w schronisku zwierzę oczekuje na adopcję. Potwierdza to brzmienie art. 11a ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie zwierząt według którego Program powinien zawierać postanowienia dotyczące zapewnienia bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku. Zatem to schronisko jest miejscem przeznaczonym dla zwierząt bezdomnych. Powyższe potwierdza również art. 11a ust. 4 ustawy o ochronie zwierząt według którego realizacja zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 3-6, a więc między innymi poszukiwanie właścicieli dla zwierząt bezdomnych może zostać powierzone podmiotowi prowadzącemu schronisko dla zwierząt.

W tym miejscu wskazać należy, że na okoliczność tę zwróciła uwagę Fundacja Ochrony Zwierząt i Środowiska „Lex Nova” z siedzibą w Jelczu Laskowicach w opinii z dnia 17 lutego 2014 roku, znak: OP.077.1.2014.1.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że §6 ust. 2 Programu został podjęty z istotnym naruszeniem art. 11a ust. 2 ust. 1 oraz ust. 4 ustawy o ochronie zwierząt, a także §5 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Spraw wewnętrznych i Administracji z dnia 26 sierpnia 1998 r. w sprawie zasad i warunków wyłapywania bezdomnych zwierząt.

Rada mocą §9 Programu postanowiła, że Gmina pokrywa koszty sterylizacji lub kastracji zwierząt bezdomnych przebywających na jej terenie w przypadkach wskazanych przez lekarza weterynarii (ust. 1). Dalej w ust. 2 Rada określiła zasady finansowania zabiegów sterylizacji i kastracji zwierząt bezdomnych.

W tym miejscu wskazać należy, że stosownie do treści art. 11a ust. 2 pkt 4 ustawy w Programie określa się postanowienia dotyczące obligatoryjnej sterylizacji albo kastracji zwierząt w schroniskach dla zwierząt. Zatem przepis ustawy stanowi wprost, że obligatoryjnej sterylizacji i kastracji podlegają zwierzęta umieszczone w schronisku. Porównując zatem brzmienie obu przepisów stwierdzić należy, że Rada dokonała nieuprawnionej modyfikacji przepisu ustawowego wskazując, że zabiegi sterylizacji i kastracji dotyczą wszystkich zwierząt bezdomnych przebywających na terenie Gminy Jelcz – Laskowice, w przypadkach wskazanych przez lekarza weterynarii, podczas gdy przepis ustawowy przewiduje wykonywanie tych zabiegów wobec zwierząt przebywających w schroniskach. Zatem niedopuszczalne jest wskazanie w Programie, że kastracji i sterylizacji podlegają zwierzęta bezdomne postanowienia regulujące kwestie sterylizacji i kastracji zwierząt przebywających w schronisku. Ponadto uzależnienie sfinansowania zabiegów kastracji i sterylizacji od wskazań lekarza weterynarii również jest niedopuszczalne. Przepis ustawy stanowi wprost, że zabiegom tym podlegają zwierzęta przebywające w schronisku. Tymczasem zapis zawarty w Programie uzależnia dokonanie tych zabiegów od wskazania lekarza weterynarii potrzeby ich przeprowadzenia.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że §9 Programu został podjęty z istotnym naruszeniem art. 11 ust. 2 pkt 4 ustawy o ochronie zwierząt.

Stosownie do treści §13 Programu zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt Gmina realizuje poprzez zawieranie umów z zakładami leczniczymi dla zwierząt bezdomnych i kotom wolno żyjącym z terenu Gminy, m.in. z Gabinetem Weterynaryjnym Panda, 55-231 Jelcz – Laskowice, ul Chabrowa pawilon 25 oraz Przychodnią Weterynaryjną Prywatna Praktyka Józef Aksman, 55 – Oława Ul. Lechonia 1.

Stosownie do treści art. 11a ust. 2 pkt 8 Program powinien zawierać postanowienia dotyczące zapewnienia całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt. W ocenie Organu Nadzoru z treści tego przepisu, wynika, że opieką weterynaryjną powinny zostać objęte wszystkie zwierzęta, a więc nie tylko zwierzęta bezdomne ale również zwierzęta dzikie. Skoro bowiem ustawodawca w przepisie art. 11a ust. 2 pkt 8 posłużył się określeniem "zwierząt", bez doprecyzowania tego pojęcia tak jak w np. w pkt 1-3, 5 i 7 (odpowiednio bezdomnym zwierzętom, wolno żyjącym kotom, zwierząt gospodarskich) to znaczy, że jego wolą było zobligowanie gminy do zapewnienia całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem wszystkich zwierząt i organ gminy nie jest uprawniony do zawężania zakresu tego obowiązku wyłącznie do zapewnienia opieki zwierzętom bezdomnym oraz kotom wolno żyjącym (vide: wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 19 listopada 2013 roku, sygn.. akt: II SA/Bd 887/13).

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że §13 Programu został podjęty z istotnym naruszeniem art. 11a ust. 2 pkt 8 ustawy o ochronie zwierząt.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru - Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
Tomasz Smolarz